

[Iver Poulsen.]

forslagets første behandling, var meget interessant, og den konkluderede jo i, at det konservative folkeparti var ganske enig med den højtærede statsminister i lovforslagets formål.

Denne konklusion gjorde naturligvis, at det ærede medlem hr. Thestrups udredning blev modtaget med varm tak fra den højtærede statsministers side, men udredningen bortforklarer ikke, at lovens formål bl. a. er at indskrænke den private ejendomsret, hvilket blev udtrykkeligt fastslået af den højtærede statsminister ved første behandling, idet statsministeren da sagde:

„Formålet med loven — man kan lige så godt erkende det rent ud — er at indskrænke rådighedsretten, altså ejendomsretten.“

Jeg forstår ikke, at det konservative folkeparti vil lægge navn og ryg til et sådant angreb på ejendomsretten.

Jeg tror for øvrigt, man skal være en lille smule forsigtig med juridisk spidsfindige fortolkninger af ejendomsrets-begrebet, alt efter hvordan det nu kan passe i det foreliggende tilfælde. Det kan let fremkalde en beklagelig forvirring i befolkningens retsbevidsthed.

At der er tale om et angreb på den private ejendomsret, fremgår også klart deraf, at man dog i visse tilfælde taler om en erstatning. Hvis ejendomsbesidderne ikke skulle afgive noget af deres ejendomsret, skulle der heller ikke være tale om nogen form for erstatning; men at erstatning eventuelt skulle ske i form af lettelser i ejendomsbeskatningen, finder jeg i hvert fald ganske urimeligt, for ejendomsbeskatningen er en uretfærdig særbeskatning og en uhensigtsmæssig beskatning af produktionsapparatet og burde derfor afskaffes, men sandelig ikke bruges som et politisk handelsobjekt, således at ejendomsbesidderne skal betale afskaffelsen af en særbeskatning med en indskrænket dispositionsret, altså med en del af ejendomsretten.

De stillede ændringsforslag ændrer intet

væsentligt ved lovforslagets karakter, så dem kan vi ikke stemme for.

Jeg tror, at man ved gennemførelsen af dette lovforslag gør en god sag, naturfredningen, en dårlig tjeneste, for loven vil ikke blive modtaget med forståelse ude i befolkningen, hvilket er meget uheldigt, netop når det drejer sig om et lovforslag af denne karakter; det angreb på den private ejendomsret, som lovforslaget indeholder, er i strid med den almindelige retsopfattelse i befolkningen.

Vi vil undlade at stemme vedrørende de stillede ændringsforslag, som intet væsentligt ændrer ved lovforslagets karakter, men vi vil stemme imod selve lovforslaget.

I forbindelse med denne lovgivning vil jeg gerne henlede den højtærede statsministers opmærksomhed på en fredningssag, om hvilken jeg ved at der er sket henvisning til statsministeriet den 25. maj i år. Det drejer sig om en fredning af en del af Karup Å dalen ved Vormstrup, hvor et fiskeeksportfirma fra Glyngøre i sommeren 1957 købte et areal for at oprette et dambrug i gamle brunkullejer. Efter at landvæsenskommissionens behandling af sagen var påbegyndt, opstod der blandt fredningsinteresserede modstand imod projektet, og sagen blev ved Naturfredningsforeningens foranstaltning indbragt for fredningsnævnet for Viborg amtsråds-kreds, der i august 1959 besluttede, at fredning skulle gennemføres. Siden august 1959 har det imidlertid, trods flere henvendelser, været lodsejerne umuligt at komme videre med sagen og få en afgørelse, og det sidste, der har kunnet oplyses, er, at sagen er henlagt på ubestemt tid — formentlig i forventning om, at det lovforslag, som nu behandles, bliver ophejvet til lov.

Det er en urimelig behandling, der er givet lodsejerne, og det er forståeligt, at de føler sig meget ilde behandlet og finder det meningsløst, at der skal gå 4 år, før en sådan sag kan afsluttes. Jeg vil bede den højtærede statsminister om at gøre sit til, at der snarest må blive truffet en afgørelse, så at de pågældende ejendoms-